

Република Србија
АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ
КжЗ-16/22
20.07.2022. године
К р а г у ј е в а ц

У ИМЕ НАРОДА

АПЕЛАЦИОНИ СУД У КРАГУЈЕВЦУ, као суд трећег степена, у већу састављеном од судија: Радомана Спариха, председника већа, Милевке Миленковић и Марине Илић, чланова већа, са записничарем Слађаном Живановић, у кривичном предмету АА, због кривичног дела увреда из л. 170 ст. 1 КЗ и кривичног дела самовлашће из чл. 330 ст. 1 КЗ, одлучујући о жалбама браниоца окривљеног, адвоката Рожајац Нурије из Сјенице и пуномоћника приватног тужиоца ББ, адвоката Исмета Хацића из Сјенице, изјављена против пресуде Вишег суда у Новом Пазару Кж1-205/21 од 22.03.2022. године, у седници већа одржаној у смислу чл. 464 ст. 1 у вези чл. 511 ст. 1 ЗКП, дана 20.07.2022. године, једногласно је донео

П Р Е С У Д У

I Усвајањем жалбе браниоца окривљеног АА, адвоката Рожајац Нурије из Сјенице, **ПРЕИНАЧАВА СЕ** пресуда Вишег суда у Новом Пазару Кж1-205/21 од 22.03.2021. године у ставу 1 изреке пресуде у односу на кривично дело увреда из Чл. 170 ст. 1 КЗ тако што Апелациони суд у Крагујевцу, као суд трећег степена, против окривљеног АА, рођеног године у Сјеници од оца и мајке, девојачко, са пребивалиштем у селу, Општина Сјеница, држављанин Републике Србије, са осталим личним подацима као у списима предмета

На основу чл. 422 тач. 2 ЗКП

ОДБИЈА ОПТУЖБУ

- да је дана 25.08.2018. године, око 08,00 сати у селу Урсуне, поступајући са директним умишљајем када је могао да схвати значај дела и управља својим поступцима, свестан забрањености свог дела, увредио приватног тужиоца ББ, на тај начин што му се обратио речима „ђе хој, ђе хој, мајку ти јебем, овуда нема пута за тебе“ и речима „јебаћу ти мајку ако будеш овуда пролазио, убићу те“

- чиме би учинио кривично дело увреда из чл. 170 ст. 1 КЗ.

Трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава.

II ОДБИЈА СЕ као неоснована, жалба пуномоћника приватног тужиоца ББ, адвоката Исмета Хаџића из Сјенице и другостепена пресуда против окривљеног АА у односу на кривично дело самовлашће из чл. 330 ст. 1 КЗ, у непреиначеном делу, **ПОТВРЂУЈЕ**.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сјеници К-88/19 од 25.11.2019. године, окривљени АА, на основу чл. 423 тач. 2 ЗКП, ослобођен је од оптужбе да је извршио кривично дело увреда из чл. 170 ст. 1 КЗ, кривично дело уништење и оштећење туђе ствари из чл. 212 ст. 1 КЗ и кривично дело самовлашће из чл. 330 ст. 1 КЗ. Истом пресудом према окривљеном је на основу чл. 422 тач. 1 ЗКП одбијена оптужба да је извршио кривично дело угрожавање сигурности из чл. 138 ст. 1 КЗ, а оштећени ББ је ради остваривања имовинскоправног захтева упућен на парницу сходно чл. 258 ст. 4 ЗКП.

Пресудом Вишег суда у Новом Пазару Кж1-47/21 од 11.05.2021. године, окривљени АА је оглашен кривим због извршења кривичног дела увреда из чл. 170 ст. 1 КЗ, за које кривично дело му је утврђена новчана казна у износу од 20.000,00 динара и кривичног дела самовлашће из чл. 330 ст. 1 КЗ, за које кривично дело му је утврђена новчана казна у износу од 15.000,00 динара, па је осуђен на јединствену новчану казну у одређеном износу од 35.000,00 динара, коју је дужан да плати у року од 3 месеца од дана правноснажности пресуде, а уколико исту не плати у остављеном року, суд ће исту заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити 1 дан казне затвора. Окривљени је обавезан да приватном тужиоцу ББ надокнади трошкове кривичног поступка и да плати суду на име паушала износ од 10.000,00 динара, а све у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде. Истом пресудом окривљени је на основу чл. 423 тач. 2 ЗКП ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело уништење и оштећење туђе ствари из чл. 212 ст. 1 КЗ.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Кж3-12/21 од 25.08.2021. године одбијена је, као неоснована, жалба браниоца окривљеног АА, адвоката Нурије Рожајца и потврђена је пресуда Вишег суда у Новом Пазару Кж1-47/21 од 11.05.2021. године у осуђујућем делу, док је у ослобађајућем делу другостепена пресуда остала неизмењена.

Пресудом Врховног касационог суда Кзз-1196/21 од 03.11.2021. године усвојен је, као основан, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, па су у односу на осуђујући део укинута правноснажне пресуде Вишег суда у Новом Пазару Кж1-47/21 од 11.05.2021. године и Апелационог суда у Крагујевцу Кж3-12/21 од 25.08.2021. године и предмет је у том делу враћен Вишем суду у Новом Пазару на поновно одлучивање.

Виши суд у Новом Пазару је пресудом Кж1-205/21 од 22.03.2022. године у ставу 1 окривљеног АА огласио кривим да је извршио кривично дело увреда из чл. 170 ст. 1 КЗ па је осуђен на новчану казну у одређеном износу од 20.000,00 динара. Окривљени је обавезан да наведени износ новчане казне плати у року од 3 месеца од дана правноснажности пресуде, а уколико исту не плати у остављеном року, суд ће новчану казну заменити казном затвора тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане

казне одредити 1 дан казне затвора. Окривљени је обавезан сходно чл. 264 ст. 1 ЗКП да приватном тужиоцу ББ надокнади трошкове кривичног поступка, а о висини истих суд ће одлучити посебним решењем сходно чл. 262 ст. 2 у вези ст. 1 ЗКП, а такође је обавезан да надокнади и трошкове паушала у износу од 10.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде.

Истом пресудом сходно чл. 423 тач. 1 ЗКП окривљени АА је ослобођен од оптужбе да је извршио кривично дело самовлашће из чл. 330 ст. 1 КЗ.

Против наведене пресуде жалбе су изјавили:

- бранилац окривљеног АА, адвокат Нурија Рожајац из Сјенице, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања и одлуке о трошковима поступка, са предлогом да Апелациони суд у Крагујевцу, као суд трећег степена, побијану пресуду преиначи и окривљеног АА ослободи од оптужбе и плаћања трошкова поступка или отвори главни претрес. Бранилац окривљеног је захтевао да буде обавештен о седници већа када се по жалби буде одлучивало, и

- пуномоћник приватног тужиоца ББ, адвокат Исмет Хаџић из Сјенице, због битне повреде одредаба кривичног поступка, повреде кривичног закона и погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, са предлогом да Апелациони суд у Крагујевцу преиначи првостепену пресуду тако што ће окривљено АА огласити кривим и због кривичног дела самовлашће из чл. 330 ст. 1 КЗ и изрећи му адекватну законску казну.

Бранилац окривљеног АА дао је одговор на жалбу пуномоћника приватног тужиоца са предлогом да се жалба одбије као неоснована.

Апелациони суд у Крагујевцу, као суд трећег степена, је одржао седницу већа у смислу чл. 464 ст. 1 а сходно чл. 511 ст. 1 ЗКП, о којој није обавестио браниоца окривљеног јер није нашао да би његово присуство било корисно ради разјашњења у наведеној кривичноправној ствари, на којој је размотрио списе предмета испитао побијану пресуду у оквиру основа, дела и правца побијања који су истакнути у изјављеним жалбама у смислу члана 451 став 1 ЗКП-а па је по оцени жалбених навода и предлога, а имајући у виду и одговор на жалбу поднет од стране браниоца окривљеног, нашао:

Жалба браниоца окривљеног, Бабић Амира, адвоката Нурије Рожајца из Сјенице је основана, а жалба пуномоћника приватног тужиоца, адвоката Исмета Хаџића из Сјенице је неоснована.

Основано се у жалби браниоца окривљеног указује да је побијаном пресудом тиме што је окривљени АА оглашен кривим због кривичног дела увреда из члана 170. став 1. КЗ учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 1. ЗКП, јер постоји околност (правноснажно пресуђена ствар која трајно искључује кривично гоњење окривљеног за наведено кривично дело).

Наиме, према стању у списима према окривљеном је још пресудом Основног суда у Сјеници К-88/19 од 25.11.2019. године, на основу члана 422. тачка 1. ЗКП, одбијена оптужба да је извршио кривично дело угрожавање сигурности из члана 138. став 1. КЗ, јер је дана 25.08.2018. године, око 08,00 часова у селу Урсуде по договору са ВВ, приватни тужилац пошао својим трактором да дотера пластове сена са парцеле ВВ и ради дотеривања пластова сена покушао је да прође куда је и раније пролазио јавним путем, који носи катастарску ознаку број 4275 КО Урсуде и на месту званом „Мала клисура“, приватном тужиоцу упутио претње обраћајући му се речима „јебаћу ти мајку ако будеш овуда пролазио, убићу те“, а супруга окривљеног АА је то потврђивала речима „удари га шта хоће копиљак овуда“, поступајући у урачунљивом стању са умишљајем, при чему је окривљени био свестан да је његово понашање недопуштено и недозвољено, јер је приватни тужилац одустао од оптужбе у односу на ово кривично дело.

Побијаном пресудом Вишег суда у Новом Пазару Кж1-205/21 од 22.03.2022. године, окривљени АА је оглашен кривим да је дана 25.08.2018. године око 08,00 часова, у селу Урсуде, поступајући са директним умишљајем, када је могао да схвати значај дела и управља својим поступцима, свестан забрањености свога дела, увредио приватног тужиоца ББ на тај начин што му се обратио речима „ђе хој, ђе хој мајку ти јебем, овуда нема пута за тебе“ и речима „јебаћу ти мајку ако будеш овуда пролазио, убићу те“ и да је и да је тиме учинио кривично дело увреда из члана 170 став 1 КЗ.

Имајући у виду напред наведено, да се чињенични опис кривичног дела угрожавање сигурности из члана 138 став 1 КЗ, за које кривично дело је према окривљеном сходно одредби члана 422 тачка 1 ЗКП, одбијена оптужба и чињенични опис кривичног дела увреда из члана 170 став 1 КЗ, за које кривично дело је окривљени оглашен кривим побијаном пресудом, односе на истог окривљеног и исти животни догађај који се одиграо у истом временском и просторном оквиру, као и на исте радње извршења окривљеног које су у битном описане на истоветан начин, то се у конкретном случају ради о пресуђеној ствари.

Одредбом члана 4 став 1 ЗКП, прописана је забрана поновног суђења у истој ствари, односно забрана гоњења лица за кривично дело за које је правноснажном одлуком ослобођен или осуђен или за које је оптужба правноснажно одбијена, или је поступак правноснажно обустављен.

Забрана поновног суђења у истој ствари односно забрана гоњења и кажњавања за исто дело, које је као основно начело кривичног законодавства Републике Србије, садржано у наведеној одредби ЗКП и као апсолутно и неповредиво право на правну сигурност гарантована Уставом Републике Србије (члан 34 став 4) и обавезујућим нормама међународног права (члан 14 став 7 Међународног пакта о грађанским и политичким правима; члан 4 Протокола 7 уз Европску конвенцију за заштиту људских права и основних слобода), подразумева немогућност покретања и вођења казненог поступка против неког лица за дело које произилази из истих чињеница или чињеница које су у суштини исте, као оне које су основ оптужбе за казнено дело у ранијем поступку против тог лица који је правноснажно окончан.

Имајући у виду наведено, те чињеницу да је у конкретном случају у битном истоветан чињенични опис за које је сходно члану 422 тачка 1 ЗКП, одбијена оптужба

против окривљеног, да је извршио кривично дело угрожавање сигурности из члана 138 став 1 КЗ и кривично-правне радње описане у ожалбеној пресуди Вишег суда у Новом Пазару Кж1-205/21 од 22.03.2021. године, за кривично дело увреда из члана 170 став 1 КЗ, то се основано у жалби браниоца окривљеног указује да се у конкретном случају ради о пресуђеној ствари.

Одредбом члана 422 тачка 2 ЗКП, прописано је, између осталог, да ће суд изрећи пресуду којом се оптужба одбија, ако је окривљени за исто кривично дело већ правноснажно осуђен, ослобођен од оптужбе или је оптужба против њега правноснажно одбијена или је против њега поступак обустављен правноснажном одлуком суда.

Апелациони суд у Крагујевцу, као суд трећег степена, налази да се у конкретном случају ради о правноснажно пресуђеној ствари, која околност трајно искључује кривично гоњење, због чега је побијаном пресудом учињена битна повреда одредаба кривичног поступка из члана 438 став 1 тачка 1 ЗКП, на коју се, из напред изнетих разлога, основано указује у жалби браниоца окривљеног, адвоката Нурије Рожајца из Сјенице.

Имајући у виду да је у конкретном случају реч о постојању околности која трајно искључује кривично гоњење, то је Апелациони суд, као суд трећег степена, усвајањем жалбе браниоца окривљеног АА, преиначио другостепену пресуду у односу на кривично дело увреда из члана 170 став 1 КЗ, за које кривично дело је побијаном пресудом окривљени оглашен кривим, а ово сходно одредби члана 422 тачка 2 ЗКП, те је према окривљеном одбио оптужбу за предметно кривично дело.

На основу члана 265 став 1 ЗКП, трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда.

Апелациони суд у Крагујевцу, као суд трећег степена, налази да су неосновани жалбени наводи пуномоћника приватног тужиоца, адвоката Исмета Хацића из Сјенице, да побијана пресуда садржи битне повреде одредаба кривичног поступка, повреду кривичног закона и да је погрешно и непотпуно утврђено чињенично стање у односу на кривично дело самовлашће из члана 330 став 1 КЗ, а ово ако се има у виду да из списка предмета произилази да је окривљеном АА, приватном кривичном тужбом приватног тужиоца ББ која је поднета преко пуномоћника, адвоката Аце Васојевића од 29.08.2018. године, а која до правноснажног окончања кривичног поступка није измењена, између осталог стављено на терет извршење кривичног дела самовлашће из члана 330 став 1 КЗ, а окривљеном је у погледу кривичног дела самовлашће из члана 330 став 1 КЗ, стављено на терет да је „дана 25.08.2018. године око 08,00 часова, у селу Урслуле, по договору са ВВ из Урсула, приватни тужилац пошао са својим трактором да дотера пластове сена са парцела ВВ и ради дотеривања пластова сена покушао је да прође куда је и раније пролазио јавним путем који носи катастарску ознаку број 4275 КО Урсуле и на месту званом „Мала клисурица“, испред трактора на јавни пут је изашао окривљени АА, држећи у рукама дрвени штап (мотка), дужине око 1,2 метра и дебљине око 4-5 цм, да је оштећени био принуђен да заустави трактор како не би прегазио окривљеног...., након тога окривљени је дрвеним штапом (мотком), ударио по трактору на коме се налазио оштећени и то у пределу левих врата код браве, а након тога окривљени је легао на пут и препречио пролаз трактором

оштећеном тим јавним путем, па је оштећени вратио трактор уназад и скретањем ван пута заобишао је трактором окривљеног који је лежао на путу..., окривљени у урачунљивом стању, са умишљајем, при чему је окривљени био свестан да је његово понашање недопуштено и недозвољено....“.

Имајући у виду да према одредби члана 420 став 1 ЗКП, пресуда се може односити само на лице које је оптужено (субјективни идентитет пресуде и оптужбе) и само на дело које је предмет оптужбе садржане у поднесеној или на главном претресу измењеној или проширеној оптужници (објективни идентитет пресуде и оптужбе), а одредбом става 2 истог члана је прописано да суд није везан за предлоге тужиоца у погледу правне квалификације кривичног дела, дакле, из цитираних законских одредби произилази да закон не захтева идентитет у погледу правне оцене дела, али да захтева између оптужбе и пресуде да постоји идентитет и подударност у погледу субјективне и објективне истоветности дела, тако да евентуалне измене чињеничног описа дела у изреци пресуде морају остати у границама чињеничног основа из оптужбе, тачније у границама ових чињеничних околности на којима се оптужба заснива.

Кривично дело самовлашће из члана 330 став 1 КЗ, чини онај ко самовласно прибавља неко своје право или право за које сматра да му припада, а одредбом члана 14 став 1 КЗ, прописано је да је кривично дело оно дело које је законом предвиђено као кривично дело, које је противправно и које је скривљено, дакле, општи појам кривичног дела обухвата 4 конститутивна елемента и то дело (радњу), предвиђеност у закону, противправност и кривицу.

Имајући у виду напред наведене одредбе, а да из описа радњи окривљеног АА, произлази да чињенични опис предметног кривичног дела не садржи све битне елементе бића овог кривичног дела, обзиром да недостаје „да је окривљени самовласно прибавио право за које сматра да му припада“, то је правилно другостепени суд окривљеног АА ослободио од оптужбе да је извршио кривично дело самовлашће из члана 330 став 1 КЗ, сходно одредби члана 423 тачка 1 ЗКП, обзиром да дело за које је оптужен по закону није кривично дело, а нема услова за примену мере безбедности, о чему је другостепени суд дао довољно јасне и аргументоване разлоге на страни 12 и 13 побијане пресуде, које у свему као правилне, прихвата и Апелациони суд у Крагујевцу, као суд трећег степена, са којих разлога су супротни наводи из жалбе пуномоћника приватног тужиоца оцењени као неосновани.

Из изнетих разлога, а на основу чланова 459 став 1 и 457 ЗКП, Апелациони суд у Крагујевцу, као суд трећег степена, је одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар,
Слађана Живановић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Радоман Спарић,с.р.**

**За тачност отправака
управитељ писарнице Весна Алексић**